

Іван Нечуй-Левицький

Іван Нечуй-Левицький (за документами Левицький) – український письменник, прозаїк та перекладач, який народився 1838 року на Черкащині у сім'ї сільського священника. З самого дитинства майбутній

письменник знайомився з історією України завдяки книгам із великої домашньої бібліотеки батька. В семирічному віці його віддали до духовного училища при Богуславському монастирі, де Іван Нечуй-Левицький опанував на гарному рівні церковнослов'янську, грецьку та латину. Далі в чотирнадцять років він вступив до Київської духовної семінарії, а згодом і академії. Незадоволений рівнем викладання в останній, власними зусиллями вивчає німецьку та французьку мови, читає європейську, українську та російську класичну літературу й західних філософів. Нечуй-Левицький закінчує академію, маючи ступінь магістра, відмовляється від шляху в духовенство та починає викладати у Полтавській духовній семінарії та подібних навчальних закладах історію, географію і російську мову й літературу. Опісля видачі Валуєвського циркуляру із єдиним за службову кар'єру скандалом переїжджає до Кишинева, адже залишаючись в Україні він би мимовільно став би русифікатором українців.

Творчий шлях письменника розпочався з часу вчителювання. Для його творів характерне тяжіння до яскравих епітетів, значна увага до характеристик та деталей побуту й особливостей праці і мови, а також реалістична конкретність описів. Така характеристика підносить твори Нечуя-Левицького до кращих тогочасних творів російських та європейських авторів, а також розширює рамки етнографізму та побутивізму, притаманних для дошевченківської доби. Іншою характерною рисою творчості є тонкий

гумор у творах, створених для підсилення антиклерикального руху, який виступав за зменшення впливу духовенства для досягнення власних громадсько-політичних цілей. За життя письменник створив більше п'ятдесяти творів різних жанрів.

Іван Нечуй-Левицький мав певні дивацтва, зокрема не визнавав літеру «ї» і заповідав, щоб після смерті в його творах вона не використовувалася. Також він завжди ходив з парасолькою, був дуже пунктуальним, в один і той же час щодня йшов гуляти певним маршрутом, лягав спати о 22 годині, навіть пішов із власного ювілею, не вислухавши усіх привітань від гостей. Ніколи не був одруженим, вважався відлюдником. Помер письменник у 1918 році.